

ת"פ 38734/07/16 - מדינת ישראל נגד אביעד ספיר

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 38734-07-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
פתח תקוה נ' ספיר

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית פרייז
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אביעד ספיר

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון חלקי, בשורה של עבירות, בעיקר על פקודת הסמים המסוכנים, בחלוקה לשבעה אישומים, כפי שיפורט להלן.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 17/7/16 סיכם הנאשם עם קונה בשם אמנון לקר כי ימכור לו סם מסוג קנבוס בכמות של 10 גרם תמורת 2,000 ₪. בעת שהנאשם והקונה שהו מחוץ לביתו של הנאשם בהרצליה, בכדי לבצע את העסקה, כאשר סכום התמורה העדכני עמד על 1,100 ₪, הגיעו למקום שוטרים, והנאשם השליך את הסם אל מתחת לרכב שחנה בסמוך. בהמשך נתפסה בביתו של הנאשם כמות נוספת של סם מסוג זה, במשקל כולל של למעלה מ-6 גרם.

בגין כך הורשע בעבירות של ניסיון סחר בסם מסוכן, הפרעה לשוטר, והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית.

על פי עובדות האישום השני, ביום 3/7/16 הנאשם נפגש בתל אביב, לאחר תיאום מראש, עם קונה בשם אלעד אטיאס, ומכר לו סם מסוג גראס במשקל מוערך של 5 גרם תמורת 500 ₪.

בגין כך הורשע בעבירה של סחר בסם מסוכן.

על פי עובדות האישום השלישי, ביום 3/7/16 הנאשם סיכם עם קונה בשם שלמה אולי כי ימכור לו סם מסוג קנבוס בכמות מוערכת של 10 גרם תמורת 1100 ₪. ביום 5/7/16 הנאשם שלח את הסם באמצעות אחר לשלמה בירושלים.

בגין כך הורשע בעבירה של תיווך בסם מסוכן.

על פי עובדות האישום הרביעי, ביום 11/6/16, הנאשם סיכם עם אותו שלמה כי ימכור לו 21 גרם סם מסוג קנבוס, ובהמשך ביקש שלמה כי ימכור לו 23 גרם. ביום 14/6/16 העביר שלמה לחשבונו של הנאשם סך של 2760 ₪ בעבור הסם. ביום 15/6/16 נסע הנאשם לירושלים ומסר את הסמים לשלמה.

בגין כך הורשע בעבירה של סחר בסם מסוכן.

על פי עובדות האישום החמישי, בסמוך ליום 23/5/16, הנאשם נפגש בירושלים, לאחר תיאום מראש, עם אותו שלמה, ומכר לו כמות לא ידועה של סם מסוג קנבוס תמורת 1,000 ₪. בנוסף, בסוף חודש אפריל '16, בעקבות בקשת אותו שלמה, הנאשם מכר לו בירושלים סם מסוג זה בכמות של קרוב ל-10 גרם, תמורת 1,000 ₪. מאוחר יותר, נוכח טענות שלמה כי קיבל כמות פחותה במעט של הסם לעומת מה שסוכם, הבטיח הנאשם כי ישלים את החסר בפעם הבאה.

בגין כך הורשע בעבירה של סחר בסם מסוכן.

על פי עובדות האישום השישי, בסמוך ליום 15/4/16, הנאשם נפגש בירושלים עם אותו שלמה, ומכר לו כמות לא ידועה של סם מסוג קנבוס תמורת סכום מוערך של 1,000 ₪.

בגין כך הורשע בעבירה של סחר בסם מסוכן.

על פי עובדות האישום השביעי, ביום 24/3/16, הנאשם נפגש בירושלים עם אותו שלמה, ומכר לו 10 גרם של סם מסוג גראס תמורת סכום מוערך של 1,000 ₪.

בגין כך הורשע בעבירה של סחר בסם מסוכן.

העולה מן המקובץ הינו שהנאשם עירב עצמו בעבירות סמים חמורות, כאשר החמורה שבהן היא סחר בסם. הערכים החברתיים הנפגעים מעבירות הסמים הם בראש ובראשונה שמירה על בריאותם הפיזית והנפשית של המשתמשים בסמים. כמו כן, הסמים מהווים מחוללי פשיעה, בכך שגורמים לביצוען של עבירות אחרות, למשל, עבירות רכוש לצורך השגת כסף למימון רכישת הסמים. המלחמה בנגע הסמים והעבירות המבוצעות כתוצאה מן השימוש בהם, דורשת מן המדינה הקצאת משאבים, מה שיוצר פגיעה כלכלית בציבור בכללותו.

נוכח פגיעתן החמורה של עבירות הסמים בחברה, ובאשר מדובר בעבירות נפוצות, ישנו אינטרס ציבורי ממשי ליצור הרתעה כלפי נאשמים העוברים עבירות אלו. הדברים רלבנטיים ביתר שאת לגבי עבירות של סחר או תיווך בסם מסוכן, גם אם מדובר בסמים שאינם מהקשים האפשריים. בקטגוריה זו עסקינן במי שתמורת בצע כסף בחרו להחטיא אחרים, כאשר ברור שפגיעה עונשית מרתיעה בהם תפגע באפשרות להפיץ את הסמים ולהביא לעבירות הסמים של הצרכנים.

הרתעה שכזו כלפי העוסקים בסחר או בתיווך, ניתן להשיג לטעמי רק באמצעות מתחמים של עונשי מאסר בפועל, ולו באופן הכולל רף תחתון של מאסר בפועל על דרך עבודות שירות. קל וחומר, לטעמי אין כל מקום לשקול במקרים

שכאלה את הצעד החריג של אי הרשעה, גם אם עסקינן במי שתגרם לו פגיעה קונקרטית משמעותית כתוצאה מהרשעה. ככלל, הדיון העונשי צריך להיות איזה עונש מאסר בפועל, כמותית ואיכותית, יוטל על נאשם בעבירות אלה, ולא האם יורשע אם לאו. במקרי קיצון לקולא, מבחינת נסיבות העושה והמעשה, ניתן לשקול אף סטיה לקולא מהמתחם באמצעות הטלת מאסר על תנאי. כמובן שהימנעות מהרשעה לא מאפשרת אף עונש חריג לקולא מסוג זה.

למעלה מהנדרש ייאמר כי בענייננו אף שירות המבחן, שדרכו להקל מאד בהמלצותיו עם נאשמים בהתמקדות על חשיבות שיקומם, סבור כי במקרה שבפניי, על אף קיומן של אינדיקציות לפגיעה ממשית בעתידו המקצועי של הנאשם, אין מקום לביטול ההרשעה.

ב"כ הנאשם אמנם הציגה פסיקה בה בוטלה הרשעתם של נאשמים בעבירות מהסוג בהן עסקינן, אולם אין מדובר בפסיקה מחייבת של ביהמ"ש העליון ואף לא מנחה של בית המשפט המחוזי. בכל הכבוד לאותם פסקי הדין, דעתי העקרונית באשר לשאלת ההרשעה והעונש בעבירות מסוג זה הינה שונה לחלוטין, ולהבנתי יש בה בכדי לעלות בקנה אחד עם פסיקת בית המשפט העליון ובתי המשפט המחוזיים, לרבות פסקי הדין שהוצגו על ידי ב"כ המאשימה.

נוכח האמור, אני דוחה מכל וכל את הבקשה של ההגנה לבטל את הרשעת הנאשם, תהא אשר תהא הפגיעה הצפויה לו מכך.

עתה יש להידרש לשאלה מהו המתחם שיש לקבוע במקרה שבענייננו, בשים לב לעקרונות שצוינו לעיל ביחס לקטגוריית העוסקים בסחר ובתווך בסמים שאינם קשים יחסית.

כפי שהערתי לב"כ המאשימה במהלך הדיון, באופן פרקטי עדיף במקרה זה להתמקד בקביעת מתחם אחד. זאת בשים לב לכך שדובר בעבירות דומות במהותן ובנסיבותיהן (סוג הסמים, מעגל מצומצם של קונים, כמויות הסמים, סכומי המכירה, והתקופה בה התרחשו העבירות). ב"כ המאשימה קיבלה הערתי, וזנחה טיעון מקורי לפיו יש לקבוע ביחס לכל קונה מתחם נפרד. במצב זה, לעמדת ב"כ המאשימה יש מקום לקביעת מתחם כולל של 16 עד 36 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית. מהנימוקים שאפרט להלן, סבורני כי מתחם זה ראוי עקרונית.

המדובר בענייננו בלא פחות משבע עסקאות שיצאו לפועל, כאשר עסקה שמינית סוכלה רק עקב מעורבות משטרתית. סביר להניח כי ללא מעורבות זו הנאשם היה פועל לביצוע עסקאות נוספות, בשים לב לתדירות הגבוהה של המקרים, וכאשר הנאשם בעצמו טען כי דובר בנוהג של מכירת סמים לאותם קונים (שעל הרקע לו עוד יפורט בהמשך).

יתר על כן, עסקינן בסכומים ובכמויות שאינם זניחים כלל. לא אחת באים בפני בית משפט זה מקרים של הפצה, בתמורה או שלא בתמורה, של סם קל בכמות של גרם או גרמים בודדים, שמספיקה לצריכה חד פעמית, כאשר התמורות הכספיות הינן בסדרי גודל של מאות שקלים. כאן, ברוב רובן של העסקאות, דובר בתמורה כספית של כאלף שקלים, ובמקרה אחד אף קרוב ל-3,000 שקלים. בהתאם, דובר בכמויות בסדרי גודל של עשרות גרמים, וניתן להעריך בהתאם לתמורות הכספיות שכך היו הכמויות גם היכן שלא היו ידועות.

בכל אלה יש בכדי ללמד על תרומתו של הנאשם להפצת נגע הסמים בהקשר של ריבוי מנות, וכן על התמורה המשמעותית הכוללת ששלשל לכיסו, למעלה מ-8,000 ₪.

אמנם במעשיו של הנאשם אין ככלל אלמנטים המאפיינים סוחרי סמים הפועלים במסגרת מאורגנת הכוללת שרשרת משמעותית יותר של הפצת סמים, ומעגל קונים רחב יותר, ואף מזדמן יותר. אך אין להשוותו, גם בהיבט זה, למי שחטאו בהפצת סם ב"נסיבות חברתיות", דהיינו אלה אשר מעת לעת כדי לסייע לחברים משיגים עבורם בלי השקעת זמן רב מעט סמים במחיר עלות או ברווח זעום.

ראשית, הנאשם לא מיקד פעילותו באזור מגוריו, אלא טרח לנסוע למקומות אחרים, בעיקר לירושלים המרוחקת יחסית. מעבר לכך, באחת מן הפעמים הנאשם העביר את הסם באמצעות אחר, דבר המלמד על כך שלא פעל לבדו. בנוסף, באחד המקרים הכספים הועברו לחשבונו של הנאשם בטרם הועבר הסם לקונה, דבר המלמד אף הוא על יחסים של מוכר קונה ולא על סיוע חברי.

אף אם אניח כי אותם שלושה קונים היו מכריו של הנאשם משירותו הצבאי, דבר שב"כ המאשימה חלקה עליו לכשעצמו, הרי שדובר בהיכרות היסטורית בלבד. הנאשם פעל מולם כלקוחות לכל דבר ועניין, ולא כחבר, כפי שעולה מדפוסי התנהלותו לעיל. למעשה, הנאשם בהתנהלותו אינו שונה מסוחרים ונותני שירות, גם בעסקאות לגיטימיות, אשר ההיכרות שלהם עם לקוחותיהם לא התחילה בעיסוקם, אולם בעסקאות לא ביטאו את אותה היכרות קודמת.

ב"כ הנאשם ניסתה להצביע על כך שהנאשם נפגע, פיזית ונפשית, בשירותו הצבאי, כרקע לביצוע העבירות. מבלי להקל כלל בפגיעות אלה לכשעצמן בפן האנושי, הרי שלא ברור לי הקשר הסיבתי בין לבין העבירות. אם היה מדובר במי שנותן את הדין בעיקר על כך שצרך כמויות סמים, אפילו כמויות גדולות, ניתן היה לבסס קשר שכזה, ולו בפן העובדתי ולא הנורמטיבי. אולם ככלל הנאשם לא נותן במסגרת המשפט שבפני את הדין על כך (הגם שבפני שירות המבחן ציין כי נהג לצרוך סמים קלים דרך קבע), אלא בעיקר על הספקה בתמורה של סמים לאחרים. לא ברור לי כיצד עיסוק כה משמעותי בהספקת סמים לאחרים, גם אם אחרים שהכיר בשירותו צבאי, נובע מפגיעותיו של הנאשם בשירותו זה. על כן, אין בפגיעות אלה בכדי להוות שיקול לקביעת המתחם.

בהתחשב בכל האמור ובפסיקה הנוהגת בערכאות הגבוהות, שחלקה הוצג על ידי ב"כ המאשימה, הגעתי כאמור למסקנה שכלל מתחם המאסר בפועל עליו הצביעה בא כוח המאשימה הינו הולם. לצד זאת יש מקום במתחם לרכיבים של מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה.

באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם. הוא בן 30, נשוי. אשתו הינה עו"ד במקצועה ונמצאת כיום בהריון. הוא עובד כמנהל שירותי יין ולוגיסטיקה במרכז ההדרכה לתרבות יין בישראל מזה כ-9 שנים. כמו כן הוא לומד לתואר ראשון בחינוך גופני במכללת "וינגייט". שירות המבחן התרשם כי הנאשם שומר על יציבות תעסוקתית ותפקוד משפחתי תקין. לאור האמור בתסקיר ולאור מכתב שהוגש מטעם מעסיקו של הנאשם, נראה כי הנאשם לא יוכל להמשיך במקום עבודתו הנוכחי בעקבות הרשעתו. כמו כן ספק האם בעקבות זאת, הנאשם יוכל לעבוד כמורה לחינוך גופני, התחום אותו הוא

לומד.

בעברו הפלילי של הנאשם הרשעה יחידה, מתקופת השירות הצבאי, בגין עבירה של הוצאת רכוש מרשות הצבא, בגינה ריצה עונש של 50 ימי מאסר בפועל.

משפחת המוצא של הנאשם הינה חרדית, ומשהתגייס לצה"ל נוצר נתק בינו לבין משפחתו. כיום הוא שב לקיים קשר עם הוריו ועם אחותו, אשר מנהלת אורח חיים חרדי, וכלל לא מודעת לעבירות בהן הוא מואשם. אביו של הנאשם חולה במחלה קשה, כשלאחרונה חלה התדרדרות משמעותית במצבו.

כפי שכבר נאמר בקצרה, מצבו הבריאותי והנפשי של הנאשם מורכב. הנאשם מוכר כנכה צה"ל בשיעור 11%. הוא סובל מכאבים כרוניים בברכיו ומהגבלה בתפקודו הפיזי ועקב כך מטופל במרפאת כאב. כמו כן במהלך מלחמת לבנון השנייה הנאשם לקח חלק ב"משמר הכבוד", דבר שהייתה לו השפעה על מצבו הנפשי. כמו נטען כי הנאשם סובל מריבוי אלרגיות, מה שהקשה על שהייתו בתנאי מעצר.

הנאשם הודה בעבירות וחסך זמן שיפוטי. כמו כן מתואר כי ככלל הוא שיתף פעולה עם השוטרים כאשר נתפס, אם כי כזכור במפגש הראשוני עימם דווקא פעל להסתיר מהם את החזקת הסם. עם זאת כעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם מתקשה להכיר באופן מלא בחומרת מעשיו.

בגין הליך זה הנאשם שהה במעצר של ממש כחודש וחצי ולאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים שכללו מעצר בית, תחילה למשך כארבעה חודשים במעצר בית מלא. בהמשך ניתנו הקלות במשך מעצר הבית, עד שביום 2/10/17 זה בוטל לחלוטין.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי תקופת מעצרו של הנאשם היוותה גורם הרתעתי משמעותי, ומאז מעצרו הוא השתלב בטיפול, ניתק את קשריו עם אנשים עמם היה משתמש בסמים, ומסר בשירות המבחן בדיקות שתן נקיות משרידי סם.

צבר שיקולים אלה מאפשר במקרה זה לטעמי לסטות לקולא במספר חודשי מאסר בפועל מהמתחם שצויין, בשים לב לשיקום שעבר הנאשם ואשר מקטין משמעותית את הסיכון שמא יחזור לדפוס מעשים מסוג אלה, ואף לעבירות אחרות, בין על פקודת הסמים המסוכנים ובין על דין אחר. עם זאת, כאשר נראה שהשיקום נובע מהבנתו של הנאשם את המחירים העונשיים בגין מעשיו, אך לא מהבנה פנימית מלאה את חומרת מעשיו, ההקלה לה יזכה הנאשם בגין השיקום לא תהיה מירבית.

למעלה מהנדרש יאמר כי אף אם הייתי מתרשם שהנאשם ראוי להקלה משמעותית יותר בהיבט השיקומי, לא היה במקרה זה בכדי להביא לסטיה כה ניכרת מהמתחם כך שהמאסר בפועל יהיה על דרך עבודות שירות בלבד. עם כל הפגיעה שנגרמה לנאשם עקב ההליך, ועוד צפויה להיגרם נוכח הרשעתו, הסתפקות בעבודות שירות היתה מביאה

להחטאה של ממש במסר הברור שיש לשגר בגין סחר בסמים בצבר הנסיבות לחומרה שצוינו.

לצד זאת כמובן יש להטיל על הנאשם מאסר על תנאי משמעותי ביותר, לגבי העבירות החמורות מבין אלה שבהן הורשע, ומאסר על תנאי מתון ביחס ליתר העבירות ולעבירות קלות על פקודת הסמים המסוכנים.

בהיבט הכספי, הרי הלכה היא שיש מקום להכות סוחר סמים גם בכיסו. אדרבא, בשים לב לתמורות הכוללות שהפיק הנאשם ממעשיו. עם זאת, נוכח הנסיבות המשפחתיות של הנאשם, כמו גם אובדן התעסוקה הצפוי בטווח הקצר נוכח מאסרו, ובמידה מסויימת בטווח ארוך יותר לאחר סיום מאסרו, וכאשר רכיב הענישה העיקרי הינו מאסר של ממש, סברתי כי ניתן להקל עם הנאשם בהיבט זה. על כן אטיל עליו קנס מתון יחסית, ולא אורה על חילוט כספים המוחזקים בחשבון הבנק שבאמצעותו בוצעה אחת העבירות.

בהיבט רישיון הנהיגה, סברתי כי ניתן להסתפק בפסילה מותנית, בשיעור משמעותי. זאת מכיוון שהנאשם כיום נקי משימוש בסמים, ועל כן לא מסכן בנהיגתו את העושים בדרך, כאשר בנוסף, אין זיקה של ממש בין העבירות לבין נהיגת רכב.

באשר לטלפון הסלולרי, הרי כאשר זה אפשר ביצוע של לפחות חלק מהעבירות, יש מקום לחלטו, אף מבלי להכריז על הנאשם סוחר סמים. עם זאת טרם החילוט יש לאפשר לנאשם להעתיק ממנו כל מידע, לרבות תמונות, הנדרשים לו.

סוף דבר אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל של 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו (כעולה מתיק מ"ת 38743-07-16) שהיו 17/7/16 עד 29/8/16.

ב. מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים מיום שימוע גזר הדין, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שימוע גזר הדין, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

ד. מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שימוע גזר הדין, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של הפרעה לשוטרי.

ה. קנס בסך 3,000 ₪, אשר ישולם באמצעות הפיקדון בסך 10,000 ₪, שהופקד בתיק מ"ת 38743-07-16. יתרת הפיקדון תוחזר לנאשם או לנציג מטעמו, כפוף לעיקול כנגד הנאשם.

ו. פסילה על תנאי מלהחזיק ו/או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 15 חודשים באם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

עמוד 6

ניתן צו להשמדת המוצג - סמים. הטלפון הנייד שמצוין בכתב האישום יחולט תוך 30 יום מיום שימוע גזר הדין, כאשר יש לאפשר טרם לכן לנאשם או לנציג מטעמו להעתיק את תוכנו.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 יום.

ניתן בלשכה, בהעדר הצדדים. שימוע יבוצע במועד שנקבע מראש.

ניתן היום, 01/02/2018